

Sygnatura akt III AUz 157/17

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

del. SSO Renata Pohl

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Majchrzak

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy W. A.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia W. A.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 2 sierpnia 2017 r. sygn. akt IV U 1971/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu Sądowi orzeczenie o kosztach procesu.

del. SSO Renata Pohl	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Jolanta Cierpiał

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 sierpnia 2017 r. wydanym w sprawie IV U 1971/17, Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, Wydział IV Ubezpieczeń Społecznych, odrzucił odwołanie **W. A.** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Z. z dnia 27 czerwca 2017 r., z uwagi na to, iż w ocenie Sądu jego odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika, a skoro odwołujący nie wniósł sprzeciwu do tego orzeczenia do Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, to zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3 zd. 1 k.p.c. jego odwołanie należało odrzucić.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył osobiście **W. A.** W zażaleniu podniósł, że nie wnosił odwołania (sprzeciwu) od orzeczenia lekarskiego ZUS, natomiast odwoływał się od decyzji odmawiającej prawa do renty w związku z brakiem 5 lat pracy (okresów składkowych i nieskładkowych) w ostatnim 10-leciu i wnosił o uznanie okresów składkowych za okres od 2 maja 2007 r. do 2 maja 2010 r. Zatem z treści złożonego zażalenia wynika, że zaskarżonemu postanowieniu zarzucił błędne zastosowanie art. 477⁹ § 3 zd. 1 k.p.c. poprzez nieuzasadnione przyjęcie, że wniesionym

odwołaniem kwestionuje orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, podczas gdy z treści decyzji z dnia 27 czerwca 2017 r. wynika, iż powodem odmowy przyznania mu prawa do renty było niespełnianie wymogu legitymowania się w dziesięcioleciu poprzedzającym powstanie niezdolności do pracy udokumentowanym 5- letnim okresem składkowym i nieskładkowym i właśnie te błędne ustalenia organu rentowego odwołujący kwestionował. Również z treści zażalenia wynika, że W. A. wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Wniesiony środek odwoławczy umożliwił kontrolę instancyjną postępowania prowadzonego przez Sąd I instancji.

W konsekwencji dokonanych przez niniejszy Sąd ustaleń, Sąd Apelacyjny stwierdza, że zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do dalszego rozpoznania.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy przyjął, iż w sprawie znajdzie zastosowanie regulacja z zawarta w art. 477⁹ § 3¹ k.p.c., zgodnie z którą, Sąd odrzuci odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo uzależnione jest od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 9 czerwca 2017 r., (od którego odwołujący nie wniósł sprzeciwu do komisji lekarskiej ZUS), stwierdzono, iż W. A. jest częściowo niezdolny do pracy od daty wniosku (gdyż trudno ustalić datę początkową tej niezdolności) do 30 czerwca 2018 r. W związku z tym orzeczeniem, decyzją z dnia 27 czerwca 2017 r. organ rentowy odmówił mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż w dziesięcioleciu poprzedzającym dzień powstania niezdolności do pracy odwołujący nie udokumentował, iż legitymuje się 5 letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Analizując treść wniesionego przez W. A. odwołania od przedmiotowej decyzji organu rentowego z dnia 27 czerwca 2017 r., Sąd Apelacyjny stwierdza, iż wprawdzie odwołujący wprost nie wyartykułował zarzutu, że wbrew przyjętemu przez organ rentowy stanowisku, posiada 5-letni okres składkowy i nieskładkowy w dziesięcioleciu poprzedzającym dzień powstania niezdolności do pracy, w odwołaniu od zaskarżonej decyzji nie podał przyczyn, dla których się odwołuje, jednakże w kontekście treści zaskarżonej decyzji, jak również uwzględniając wniosek zawarty w zażaleniu na postanowienie z dnia 2 sierpnia 2017 r., że domaga się on uznania okresów składkowych od 2 maja 2007 r. do 2 maja 2010 r. jako brakujących okresów składkowych do wysokości wymaganych 5 lat w ostatnim dziesięcioleciu, w ocenie niniejszego Sądu, można domniemywać, iż to właśnie te ustalenia organu rentowego odwołujący kwestionuje.

Z uwagi na powyższe, należy wskazać, iż z treści odwołania nie wynika, iż jest ono oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, w którym stwierdzono częściową niezdolność odwołującego do pracy, natomiast najprawdopodobniej jego podstawą były zarzuty odnoszące się do ustaleń organu rentowego dotyczących analizy kwestii formalnych, tj. czy odwołujący spełnia warunki do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy zgodnie z art. 57 ust. 1, ust. 2 w zw. z art. 12 i 14 i art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 lub ust. 4 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że W. A. nie jest profesjonalnym pełnomocnikiem i rozpatrując przedmiotową sprawę należało uwzględnić poziom możliwości oraz percepcji odwołującego, a także fakt, że przedmiotem sporu jest świadczenie ubezpieczeniowe. Zatem, mimo, iż odwołujący wprost nie wskazał na główny zarzut podnoszony przeciwko zaskarżonej decyzji organu rentowego (choć stwierdził, że wnosi odwołanie od decyzji odmownej prawa do renty), w ogóle nie wskazał na motywy odwołania, natomiast Sąd Okręgowy nie wyjaśnił powyższego. Tym samym, w ocenie niniejszego Sądu, postanowienie o odrzuceniu odwołania należało uchylić, gdyż było ono przedwczesne.

Sąd Okręgowy, prowadząc w dalszym ciągu sprawę, najpierw wyjaśni w sposób niebudzący wątpliwości jakie są motywy odwołania wnioskodawcy od zaskarżonej decyzji, następnie ustali na jaką datę odwołujący legitymuje się 5-

letnim okresem składkowym i nieskładkowym. Celowym będzie tu rozważenie i w razie potrzeby przeprowadzenie na tę okoliczność postępowania dowodowego, czy należy uwzględnić do stażu pracy W. A. okres od 2 maja 2007 r. do 2 maja 2010 r. lub ewentualnie innych zgłoszonych okresów. Następnie Sąd winien ustalić czy ten 5-letni okres składkowy i nieskładkowy przypada w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy – należy ustalić na jaką datę odwołujący winien wykazać niezdolność do pracy, by skutkowało ona przyznaniem prawa do renty i ustalić czy co najmniej od tej daty wnioskodawca jest niezdolny do pracy. Niezbędnym będzie zatem ustalenie początkowej daty niezdolności do pracy odwołującego w drodze opinii biegłych, specjalności odpowiadających schorzeniom odwołującego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny w oparciu o art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Jolanta Cierpiał